

La unitat dels cristians, una prioritat

Del 18 al 25 de gener es celebra la setmana d'oració per la unitat dels cristians. "Catòlics, protestants i ortodoxos estem cridats a redescobrir junts el nostre baptisme, deixant enrere el que divideix", va explicar el Papa Francesc. Aquí trobareu els materials preparats per una comissió mixta que es poden consultar a la web del Vaticà.

11/01/2017

Hem traduït el text bíblic pel 2017 i les reflexions i pregàries diàries. Si voleu consultar el document íntegre, el trobareu en castellà a la web del Vaticà.

Text bíblic pel 2017

L'amor del Crist ens té agafats: hem comprès que un ha mort per tots, i això vol dir que tots han mort amb ell. I ell ha mort per tots perquè els qui viuen ja no visquin per a ells mateixos, sinó per a aquell qui ha mort i ressuscitat per tots ells. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú de manera purament humana, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. És a dir, els qui viuen en Crist són una creació nova. El que era antic ha passat; ha començat un món nou.

I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació.

Efectivament, Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no tenint-li més en compte els seus pecats, i a nosaltres ens ha encomanat l'anunci de la reconciliació. Per tant, som ambaixadors de Crist, i Déu mateix us exhorta a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu! Al qui no havia experimentat el pecat, Déu, per nosaltres, li va carregar el pecat, perquè gràcies a ell experimentéssim la seva justícia salvadora. (2 Corintis 5, 14-20)

DIA 1. Un ha mort per tots (2 Corintis 5, 14)

Quan Pau es va convertir a Crist va arribar a una comprensió radicalment nova: una persona va morir per tots. Jesús no va morir només pel seu poble, ni només per aquells que simpatitzaven amb els seus ensenyaments. Va morir per tots

els pobles, passats, presents i futurs. Molts cristians, fidels a l'Evangelí, han lliurat les seves vides pels seus amics al llarg dels segles. Una d'aquestes persones va ser el franciscà Maximilià Kolbe, que va ser empresonat al camp de concentració nazi d'Auschwitz, i que el 1941, voluntàriament, va lliurar la seva vida perquè un company presoner pogués viure.

Com que Crist va morir per tots, «tots en certa manera han mort» (2Co 5, 14). Morint amb Crist, la nostra antiga forma de vida s'ha convertit en una cosa del passat i hem entrat en una nova forma d'existència: la vida en abundància -una vida en què podem experimentar consol, confiança i perdó, també avui- una vida que continua tenint sentit també després de la mort. Aquesta nova vida és vida en Déu.

Havent arribat a aquesta entesa, Pau sentia que l'amor de Crist l'impulsava a predicar la Bona Notícia de la reconciliació amb Déu. Les Esglésies cristianes comparteixen aquest mateix mandat de proclamar el missatge evangèlic. Ens hem de preguntar a la llum de les nostres divisions com podem anunciar aquest Evangeli de la reconciliació.

Pregària: Déu i Pare, en Jesús ens has donat a aquell que va morir per tots. Ell va viure la nostra vida i va morir la nostra mort. Tu vas acceptar el seu sacrifici i el vas elevar a una nova vida al teu costat. Concediu-nos a nosaltres, que hem mort amb ell, poder esdevenir un de sol per l'Esperit Sant, i viure en l'abundància de la teva divina presència ara i per sempre. Amén.

DIA 2. Ja no visquin per a ells mateixos (2 Corintis 5, 15)

Per mitjà de la mort i la resurrecció de Jesucrist hem estat alliberats d'haver-nos de crear el nostre propi sentit i de viure només a partir de les nostres forces. En canvi, vivim en el poder vivificador de Crist, que va viure, va morir i va ressuscitar per nosaltres. Quan «perdem» la nostra vida per ell, la trobem.

Els profetes es van enfrontar constantment a la pregunta sobre la manera correcta de viure cara a Déu. El profeta Miquees va trobar una resposta molt clara a aquesta pregunta: «respectar el dret, practicar amb amor la misericòrdia i caminar humilment amb el teu Déu». L'autor del salm 25 sabia que no podem fer això pel nostre compte i clamava a Déu perquè li donés llum i força.

En els últims anys, l'aïllament social i la creixent solitud s'han tornat assumptes importants a Alemanya,

com també en altres societats contemporànies. Els cristians estan cridats a desenvolupar noves formes de vida comunitària en les que compartim els nostres mitjans de vida amb els altres i refermem l'ajuda entre les generacions. La crida evangèlica a no viure per a nosaltres mateixos sinó per a Crist és també una crida a obrir-nos als altres i a trencar les barreres que ens aïllen.

Pregària: Déu, Pare nostre, en Jesucrist ens has alliberat per a una vida que va més enllà de nosaltres mateixos. Condeix-nos amb el teu Esperit i ajuda'ns a viure les nostres vides com a germans i germanes en Crist, que va viure, va patir, va morir i va ressuscitar per nosaltres i que viu i regna pels segles dels segles. Amén.

DIA 3. Ja no valorem ningú de manera purament humana (2 Corintis 5, 16)

Trobar-se amb Crist ho canvia tot de dalt a baix. Pau va tenir aquesta experiència de camí a Damasc. Per primera vegada va poder veure Jesús com qui era realment: el Salvador del món. La seva perspectiva va canviar radicalment. Va haver de posar a una banda la seva opinió humana i mundana.

Trobar-nos amb Crist canvia també la nostra perspectiva. No obstant això, moltes vegades ens quedem en el passat i jutgem amb criteris humans. Pretenem dir i fer coses «en el nom del Senyor», quan en realitat poden ser autoreferencials. Al llarg de la història, a Alemanya i a molts altres països, tant les Esglésies com els governants han abusat del seu poder i influència per perseguir objectius polítics injustos.

El 1741, els cristians de l'Església de Moràvia (Herrnhuter), transformats per la seva trobada amb Crist, van

respondre a la crida de no valorar ningú amb criteris humans i van triar «ser sotmesos al govern de Crist». Al sotmetre'ns nosaltres avui al govern de Crist, estem cridats a veure els altres com els veu Déu, sense desconfiança ni prejudicis.

Pregària: Déu tri, ets l'origen i la fi de tot el que existeix. Perdoneu quan només pensem en nosaltres mateixos i els nostres propis criteris ens enceguen. Ensenya'ns a ser amables, acollidors i compassius perquè puguem créixer en la unitat que és un do teu. Arribi a tu l'honor i la lloança pels segles dels segles. Amén.

DIA 4. El que era antic ha passat (2 Corintis 5, 17)

Moltes vegades vivim des del passat. Mirar enrere pot ser útil i sovint és necessari per a curar la memòria, però també ens pot paralitzar i ens pot impedir viure en el present. El

missatge de Pau aquí és alliberador:
«allò vell ha passat».

La Bíblia ens anima a tenir en compte el passat, a agafar forces de la memòria i recordar el que Déu ha fet, però també ens demana deixar enrere allò vell, fins i tot el que ha estat bo, per tal de poder seguir el Crist i viure una vida nova en ell.

Durant aquest any molts cristians estan commemorant la tasca de Martí Luter i d'altres reformadors. La Reforma va canviar moltes coses a la vida de l'Església d'occident. Molts cristians van donar un testimoni heroic i molts van ser renovats en la seva vida cristiana. Alhora, com ens mostra l'Escriptura, és important que el passat no ens limiti, sinó que deixem que l'Esperit Sant ens obri a un nou futur en què se superin les divisions i el poble de Déu sigui salvat.

*Pregària: Senyor Jesucrist, el mateix
ahir, avui i sempre. Cura les ferides
del nostre passat; beneeix avui el
nostre pelegrinatge cap a la unitat i
condueix-nos cap al teu futur, en el
qual seràs tot en tots, amb el Pare i
l'Esperit Sant, pels segles dels segles.
Amén.*

DIA 5. Ha començat un món nou (2 Corintis 5, 17)

Pau es va trobar amb Crist, el Senyor
ressuscitat, i va esdevenir una
persona nova, així com passa a tots
els que creuen en Crist. Aquesta nova
realitat no es veu a simple vista. És
una realitat de fe. Déu viu en
nosaltres pel poder de l'Esperit Sant i
ens fa participar en la vida de la
Trinitat.

Per aquest acte de nova creació se
supera el pecat original i se'ns
insereix en una relació salvífica amb
Déu. Per això es poden dir coses
veritablement extraordinàries de

nosaltres. Com va dir Pau: en Crist som una nova criatura; en la seva resurrecció la mort ha estat vençuda; cap persona o cosa ens pot arrabassar de les mans de Déu; som un en Crist i ell viu en nosaltres. En Crist som «un regne de sacerdots» (Ap 5, 10), en donar-li gràcies per haver vençut la mort i en proclamar la promesa d'una nova creació.

Aquesta nova vida es fa visible quan li permetem que prengui forma en nosaltres i ens tornem «compassius, benignes, humils, pacients i comprensius». També s'ha de fer visible en les nostres relacions ecumèniques. Una convicció comuna en moltes Esglésies és que com més siguem en Crist, més a prop estarem uns dels altres. D'una manera especial en aquest 500 aniversari de la Reforma, recordem tant els èxits com també les tragèdies de la nostra història. L'amor de Crist ens apressa a viure com a noves criatures,

buscant activament la unitat i la reconciliació.

Pregària: Déu tri, te'ns has revelat com a Pare i Creador, com a Fill i Salvador, com a Esperit i dador de vida, i no obstant això ets un. Superes i transcendeixes les nostres fronteres humanes i ens renoves. Dóna'ns un cor nou per a superar tot el que posa en perill la nostra unitat en tu. Ho demanem en nom de Jesucrist, pel poder de l'Esperit Sant. Amén.

DIA 6. Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix (2 Corintis 5, 18)

La reconciliació té dues cares: és al mateix temps fascinant i aterridora. Ens atreu de manera que la desitgem: dins nostre, entre nosaltres i entre les nostres diferents tradicions confessionals. Però ens adonem del preu a pagar i això ens aterra, ja que la reconciliació implica renunciar al nostre desig de poder i

de reconeixement. En Crist, Déu ens reconcilia gratuïtament, encara que ens hàgim separat d'ell. L'acció de Déu, però, també transcendeix això: Déu no només es reconcilia amb la humanitat, sinó amb tota la creació.

A l'Antic Testament Déu és fidel i misericordiós amb el poble d'Israel, amb el qual va fer una aliança. Aquesta aliança segueix vigent: «els dons i la crida de Déu són irrevocables» (Rm 11, 29). Jesús, que va inaugurar la nova aliança en la seva sang, era un fill d'Israel. Moltes vegades al llarg de la història les nostres Esglésies han fallat a l'hora de reconèixer això. Des del Holocaust ha esdevingut un compromís distintiu de les Esglésies a Alemanya combatre l'antisemitisme. De la mateixa manera, totes les Esglésies estan cridades a dur a terme la reconciliació en les seves comunitats i a resistir qualsevol forma de

discriminació humana, ja que tots som part de l'aliança de Déu.

Pregària: Déu misericordiós, des de l'amor vas fer una aliança amb el teu poble. Dóna'ns força per resistir tota forma de discriminació. Fes que el do de la teva aliança d'amor ens ompli d'alegria i ens inspire una major unitat. Us ho demanem per Jesucrist, el Senyor ressuscitat, que viu i regna amb tu i l'Esperit Sant pels segles dels segles. Amén.

DIA 7. Servei de la reconciliació (2 Corintis 5, 19)

La reconciliació entre Déu i la humanitat és la realitat central de la nostra fe cristiana. Pau estava convençut que l'amor de Crist ens urgeix a fer que la reconciliació de Déu es faci present en tots els àmbits de la nostra vida. Avui dia això ens porta a examinar les nostres consciències sobre les nostres divisions. Com demostra la història

de Josep, Déu sempre atorga la gràcia necessària per a curar les relacions trencades.

Els grans reformadors com Martí Luter, Huldrych Zwingli i Jean Cauvin, com també molts que van romandre catòlics, com Ignasi de Loiola, Francesc de Sales i Carles Borromeo, van intentar aconseguir que l'Església occidental es renovés. No obstant això, el que hauria d'haver estat una història de la gràcia de Déu, també va estar marcat pel pecat dels homes i esdevingué una història de l'esquinçament de la unitat del poble de Déu. De la mà del pecat i de les guerres, l'hostilitat mútua i la sospita van anar creixent al llarg dels segles.

El ministeri de la reconciliació inclou la tasca de superar les divisions dins del cristianisme. Avui en dia, moltes Esglésies cristianes treballen juntes amb respecte mutu i confiança. Un

exemple positiu de reconciliació ecumènica és el diàleg entre la Federació Luterana Mundial i el Congrés Mundial Menonita. Després de fer-se públics els resultats d'aquest diàleg en el document «La sanació de les memòries: reconciliació per mitjà de Crist», les dues entitats van organitzar conjuntament una celebració penitencial el 2010 que va ser seguida d'altres celebracions penitencials per tota Alemanya i en molts altres països.

Pregària: Déu de tota bondat, et donem gràcies per haver-nos reconciliat a nosaltres i a tota la creació amb tu en Crist. Fes-nos capaços a nosaltres, a les nostres congregacions i a les nostres Esglésies del ministeri de la reconciliació. Cura els nostres cors i ajuda'ns a propagar la teva pau. «On hi hagi odi, que sembrem amor; on hi hagi ofensa, perdó; on hi hagi dubte, fe; on hi hagi

desesperació, esperança; on hi hagi tenebres, llum; on hi hagi tristesa, goig ». Us ho demanem en el nom de Jesucrist, pel poder de l'Esperit Sant. Amén.

DIA 8. Reconcilieu-vos amb Déu (2 Corintis 5, 20)

I si...? I si les profecies de la Bíblia es fessin realitat? I si les guerres entre els pobles s'aturessin i convertissin les armes en instruments de vida? I si la justícia de Déu i la pau regnessin, una pau que fos més que la simple absència de guerra? I si tota la humanitat s'ajuntés per a una celebració en què no es marginés ningú? I si no hi hagués ja dol, ni crits, ni mort? Seria la plenitud de la reconciliació realitzada per Déu en Jesucrist. Seria el cel!

Els salms, els càntics i els himnes celebren el dia en què tota la creació arribada a la seva plenitud finalment assolirà la seva meta, el dia en què

Déu serà «tot en tots». Parlen de l'esperança cristiana, del compliment del regne de Déu en el que el patiment es convertirà en alegria. Aquell dia, l'Església serà revelada en la seva bellesa i gràcia com l'únic cos de Crist. Sempre que ens reunim en l'Esperit per cantar junts el compliment de les promeses de Déu, s'obren els cels i comencem ballar ara i aquí al so de la melodia de l'eternitat.

Com que ja podem experimentar aquesta presència del cel, celebrem-la junts. Podem sentir-nos inspirats per compartir imatges, poesies i cants de la nostra tradició particular. Aquests recursos poden obrir espais perquè experimentem la nostra fe comuna i la nostra esperança del Regne de Déu.

Pregària: Déu tri, Pare, Fill i Esperit Sant, et donem gràcies per aquesta Setmana de Pregària, per estar junts

com a cristians i per les diferents maneres en què hem sentit la teva presència. Fes que sempre puguem lloar junts teu sant nom perquè puguem seguir creixent en la unitat i la reconciliació. Amén.

O

Glòria cantin a tu les humanes i angèliques llengües amb arpes i címbals. De dotze perles són les portes de la teva ciutat; serem companys dels àngels al voltant del teu alt tron. Cap ull ha vist, ni cap orella ha sentit una alegria tal. Serem feliços, Oh, oh!, eternament en una alegria joiosa.

[Enllaç al document original.](#)

Traducció pròpia

.....

dev.opusdei.org/ca-ad/article/la-unitat-dels-cristians-una-prioritat/ (10/08/2025)